

לבניית המארינה. והנה, מהר יותר משחשבו, הגיע היום הגדול: הם יוצאים להפלגת הסולו שלהם. ראשם עמוס הוראות: בדיקת הסירה, חוקי התנועה, זמן צאתם, זמן שובם. בזהירות, הם מתקדמים לעבר הפתח, בין הטיי רונים שעדיין מתרגלים בתוך המארינה עצמה.

הפתח. זהירות מהגלים. שמינייה, ועוד אחת והם לבדם, לראשונה לבדם, בים הפתוח.

בלא שהיות, הם דוהרים בכל כוח הרוח, ישר לתוכה, הרחק הרחק מהחוף, לעבר האופק. וכעבור חצי שעה של התרגשות דוממת, שרק חבטת הגלים נשמעו בה, בחרטום ובדפנות — הם אדוניו של עולם חדש, קסום.

מרגע זה, הם הפכו למתמכרים לקסם הכחול.

יירא קידר, הוא האיש שמאחורי המארינה התלאביבית. בוגר ביתיה"ס לקצינייים בעכו, קצין בצי הסוחר, מ"פ בסירת הצנחנים ניצול ספינת השלוח" שה שטבעה לפני שנים מספר. בן 10 הרים מפרש בפעם הראשונה, ומאז לא הורידו.

את המארינה התלאביבית בונה חברת אתרים בהשקעה של מיליוני לירות. עד כה ניכנה המעגן, ובו רציפים רבים. התוכנית לעתיד נרחבות: הספורט החדש מושך

מול חומת הבטון

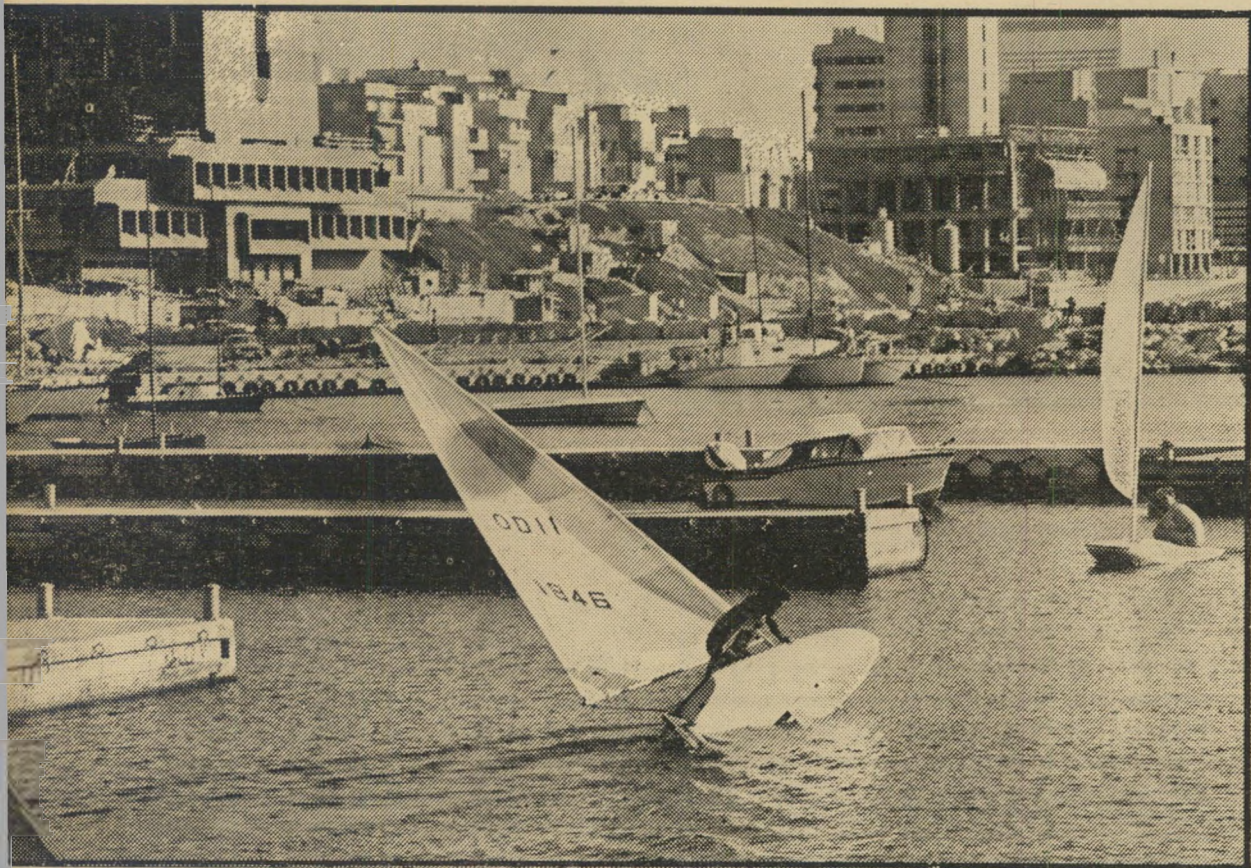
החוסמת את חוף תל-אביב ומפרידה בין הים לבין העיר כחיץ, משיטים שני אבות עם ילדיהם הצעירים מירפושיות.

(המשך מעמוד 37)

הרוח. יודעים להשיט את המיפרשית לתוך הרוח, עד לאותה נקודה מדויקת אשר ממנה והלאה כבר יתחיל המיפרש להתרעד.

עוד שיעור — והם יודעים לסובב את המיפרשית. בהינף אחד. בתחילה — נגד הרוח, הסיבוב הקל יותר. אחר — עם הרוח, הסיבוב הקשה יותר. הם למדים לשמור על ראשם מסיבוב היתר — לא קודם שנחבטו כמה חבטות טובות, והן הכניסו לתוכו את האינסטינקט להתכופף בנוריות בשנייה שהם מטים את ההגה.

לפני שלוש שנים בערך חקר גירא את השטח שליד חוף גורדון, הקים את מועדון סנפיר. שנה תמימה עמל עם אשתו מיכל, צנחנית לשעבר גם היא, הקים בסיס איתן

המארינה מול כיכר אתרים, ההולכת ונבנית בחוף תל-אביב. אפשר להבחין ביאכטות, סירות מרוץ ומיפרשיות גדולות העוגנות במארינה. למטה: שני שייטים תופסים שלוה בים המכוסה מיפ"רשיות. הספורט החדש רכש לו מתמכרים המנצלים כל רגע לשייט.

אקרובטיקה על המים

מיפרשית נוסה על צידה מול המזחים של המארינה בתל-אביב, כששייטה מטיל את כל כובד מישקלו לכיוון הנגדי כדי לאזנה. בתמונה נראה המעגן של

רבים, והתנועה המוגברת ניכרת מדי יום. לרשותם מועדון מפואר לשייטים, בית קפה, מיתקנים משוכללים תאורה, מים מתוקים.

פעור הדורות

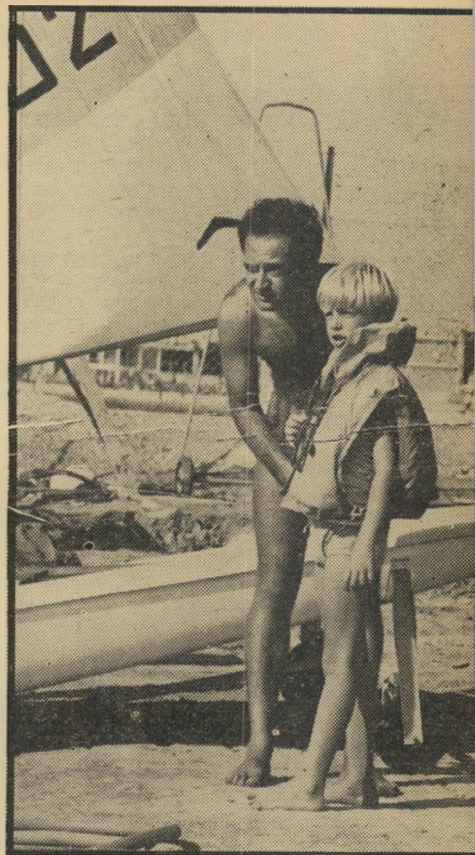
במים

מפעלים רבים קנו לאחרונה מפר"ר שיות לעובדיהם, ואלה באים בימי החופשה שלהם, בשעות קבועות, לומדים את סודות השיט. אלקטרה, כור, אל-על, תדיראן, הם מקצתם.

אבות שהפרש בין הדורות ולחץ חיי היומיום ניתק את המגע בינם לבין ילדיהם, מנצלים את השיט לגשור על ההפרש. רני שיגיא, בשנות השלושים שלו עובד מרבית שעות היום, הנפגע העיקרי הוא בנו אילן בן השש. עתה באים השניים מדי יום ישישי בצהריים, יוצאים במפרשית לחמש-שש שעות. יחד למדו לשייט, יחד הם מתקדמים, יחד הם טועים — והחיו"ר כים שופעים.

האפשרויות הרבות שנפתחו עתה לפני

הדור הצעיר

רני שיגיא בן ה-30 עם בנו אילן בן ה-6 בטרם הפ"לגה. רני חוגר חגורת-הצלה לבנו שהוא כבר שייט ותיק, השניים שטים יחד בממוצע כשש שעות בשבוע במיפרשיות שלהם, "הקטן כבר יושב חזק על המיפ"רשית", אומר רני שיגיא בגאווה של אב.